

Svad det af den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Glensborg) stillede Vædringsforslag angaaer, skal jeg blot bemærke — jeg kan med Hensyn dertil ikke tale paa alle Forslagsstillernes Vegne —, at da Forslagsstillerne ved deres Betragtning af § 9 ere gaaede ud fra, at Forfisterne ikke let kunne blive for strenge, naar der er en virkelig Hundegalskab at befrygte, og det Forslag, som vi udtrykkeligt have fremsat til § 9, ligefrem gaaer ud fra denne Opfattelse, saa ville mine Medforslagsstillere formodentlig neppe kunne gaae ind paa den ærede Landstingsmands Vædringsforslag; jeg for mit Vedkommende kan ikke gaae ind paa at stemme derfor.

Dahl: Saaledes som de ærede Forslagsstillere ved deres Forslag søge tilveiebragt Forandringen i Lovudkastet, vil den Instrux, som bliver givet Dyrslægen fra Regjeringens Side, være af den allerførste Betydning; denne Instrux vil komme til at indeholde, hvilke Sygdomme der skal ansees for at være ondartede smitsomme; den vil fremdeles komme til at indeholde en Bestemmelse om, hvilke Dyr der skal ansees for at henhøre til dem, som ved deres Bid kunne forplante den i § 9 omtalte Sygdom videre. Denne Instrux, som saaledes altsaa kommer til at gælde paa en vis Maade ved Siden af Loven, vil jo for Borgerne have særdeles Følger, og hvis det ikke var i Saa-danne ganske særlige Tilfælde, som denne Lov omtaler, saa vilde jeg for mit Vedkommende have særdeles Betænkelse derved, idet det jo er klart, at den lovgivende Magt ikke har nogen Indflydelse paa, hvorledes denne Instrux bliver indrettet. Men jeg erkender, at saaledes som Forholdene stille sig med Hensyn til den Sags Bestaenhed, som omhandles i denne Lov, er det noget Andet. Jeg skal derfor ogsaa stemme for de Forslag, som ere stilledes af de ærede Forslagsstillere til § 9, nemlig det første, det andet og det tredje. Ligesaa skal jeg ogsaa stemme for Forslaget om, at „Politikassen“ skal forandres til „Fattigvæsen“. Jeg troer rigtignok, at det er noget Singulært, naar de ærede Forslagsstillere ville have, at Bøderne skulle tilfalde Stedets Fattigvæsen, altsaa paa Landet Sognecommunens og i

Kjøbstæderne Kjøbstædernes Fattigvæsen; det mere Sædvanlige og, som det synes mig, mere Correcte efter Lovforslaget vilde være, at de paa Landet tilfaldt Amtsfattigkassen og i Kjøbstæderne Kjøbstædernes Fattigkasse. — Den ærede Forslagsstiller fra Kjøbenhavn, den 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Glensborg) har meent, at, naar disse Sager skulle behandles ved Politiretten, saa er det ogsaa i sin Orden, at de Bøder, der idømmes der, tilfalde Politikassen; men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det synes mig at være mere naturligt, at den Kasse, som afholder Omkostningerne i Anledning af denne Lov, ogsaa erhoder Bøderne — det vil jo erindres, at det er vedkommende Amts- eller Kjøbstadcommune, der bærer Omkostningerne, og med disse er Amtsfattigkassen og Sognekassen mere beslagtaget end Politikassen —, og saa synes det mig dog at være mere rigtigt, at Bøderne tilfalde Fattigkassen, end at de tilfalde Politikassen. Derimod kan jeg paa ingen Maade samstemme med Forslagsstillerne, naar de ville have den Passus i § 11 til at udsalde, om, at den vedkommende Eier skal være fritagen for at bære Omkostningerne ved Huusdyrenes Røgt og Guur; den vedkommende Eier maatte da helst ønske, at hans Dyr bleve angrebne af en smitsom Sygdom; thi saa fik han dem cureret gratis. Jeg synes ikke vel, at man kan forlange Mere, end at han skal være skadesløs i Forhold til det Offentlige; men ligefrem at give ham en sliq Fordeel, synes mig at være urigtigt, ligesom det og er naturligt, at det let kunde føre flere Ulemper med sig, med Hensyn til, at Omkostningerne let paa den Maade ville blive større end de ellers vilde være blevne. Med Hensyn derimod til den Passus i § 11, at, naar Dyrslægen bliver nødsaget til ved Retten at paatale sit Krav, Sagen da skal behandles som en beneficeret Politiretsag, kan jeg ikke Andet end være enig i, at det maaskee er rettest, at denne Passus udgaaer. Det er noksom bekjendt, at en beneficeret Politiretsag er noget Singulært, men jeg veed vel, at det ikke er uden Exempel, at der gives Beneficium i Politiretsager; men et Beneficium bør dog være betinget af visse Forhold, og navnlig, naar det skal gives,